

Nr 464.

Av herr **Ödström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 210, angående försäljning av vissa kronoegendomar och upplåtande av lägenheter från sådana egendomar.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 210 punkt 66:o) föreslås, att kronoegendomen $\frac{1}{2}$ mantal Seckelsta i Kumla socken av Örebro län skall vid nu löpande arrendeperiods utgång den 14 mars 1929 *på offentlig auktion* i en lott försäljas.

Såväl uppskattningsmännen som länsstyrelsen hava ansett, att den nuvarande arrendatorn borde erhålla hembuds rätt till egendomen. Uppskattningsmännen hava i detta avseende erinrat, att arrendatorn nedlagt betydande kostnader för viss nybyggnad och dränering av åkerjorden, vilka företag ännu ej hunnit lämna honom någon ekonomisk fördel. Ej heller kronojordstyckningssakkunniga hava haft något att invända mot hembudsrätten; en av dem (herr Adler) har visserligen ifrågasatt fortsatt utarrendering av egendomen, en åtgärd, som dock innebure ett större hänsynstagande mot nuvarande arrendatorn än gårdens bortauktionering.

Även domänstyrelsen har framhållit, att arrendatorn hävdatt egendomen väl samt nedlagt betydande kostnader å densamma. Då emellertid arrendatorn innehaft egendomen i »endast tio år» har styrelsen ansett »tillräckliga skäl icke föreligga för hembud».

För egen del kan jag vitsorda, att, då arrendatorn för omkring tio år sedan tillträdde egendomen, densamma låg i lägervall, under det att gården numera räknas till de bästa i trakten i fråga om skötsel och hävd. På grund härav måste det enligt min mening anses desto obilligare, om arrendatorn nu, då beslut befinnes böra fattas om gårdens försäljning, icke tillerkännes sedvanlig hembuds rätt utan nödgas riskera att egendomen övergår till främmande person, som får skörda frukterna av det nedlagda arbetet.

Jag hemställer alltså,

att riksdagen må medgiva, att i samband med beslut om försäljning av kronoegendomen $\frac{1}{2}$ mantal

Seckelsta nr 2 och 3 i Kumla socken av Örebro län nuvarande arrendatorn Aug. Erikson må erhålla hembuds rätt till egendomen.

Stockholm den 24 mars 1928.

P. Ödström.

I motionens syfte instämmer

Carl Arv. Anderson.
